

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra MASCARADE

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 3-7: Komедier", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 3-7: Komедier*, udg. af F. J. Billeskov Jansen , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 186. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holb04val-shoot-idm140498923179952/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 3-7: Komедier

MASCARADE

HENRICH. Jeg, min Troe, langt mindre, thi jeg har sat
got Folk Stevne.
LEANDER. Hvorved skal vi hindre, at min Far faaer det
ikke at vide?
HENRICH. Ved mit skarpsindige Hoved.
LEANDER. Har du allerede opspundet noget?
HENRICH. Ney, endnu ikke.
LEANDER. Tiden er knap Henrich! og Klokken er alt
mange.
HENRICH. For en Dosmer er Tiden knap, men for saadant
Hoved, som mit, er det Tid nok.
LEANDER. Meener du, at det ikke var best at stikke ham
en Daler udi Næven?
HENRICH. Det Anslag er ikke saa galt. Flyc mig en Daler,
Herrel saa vil jeg underkiobe ham.
LEANDER. See der er en Daler; men du maa tage ham i
Eed først, førend han faaer Pengene.
HENRICH. Dog, naar jeg tænker mig ret om, duer det
Anslag ikke. Det er best, at jeg beholder Daleren. Hvad
skal den Slyngel med Pengc? Jeg skal faae ham at tie
for slet intet.
LEANDER. Jeg priser din Konst, Henrich! det var en
artig Invention nok at skille mig ved min Daler.
HENRICH. Det er kun for at lade see, at jeg er beqvem
til at giøre det som meer er, og som kand være Herren
til Tieneste. Hvad kierer jeg mig ellers om en lumpen
Daler?
LEANDER. Den skal gjerne være dig skienket, naar du
kand fuldbyrde det som du har lovet.
HENRICH. Jeg har ham alt i Strikken. Lad os gaae til
side.

SCEN. 11.

Arv. Henrich.

ARV *alleene.* Det vil blive noget koldt for mig at holde
Skildt-Vagt i Nat, men det vil dog ikke hielpe. Herr

ACTUS I. SCENA II.

Jeronimus har lovet mig 2 Mark til Vagt-Penge, og, om-endskiøndt jeg aldrig fik en Skilling, har jeg dog Lyst af at føre Henrich i Fortræd. Den Slyngel har alt for gode Dage her i Huset, og derfor Dag for Dag blir saa modig og saa forbandet fornemme, at han neppe vil sidde til Bords eller gaae i Laug med en ærlig Karl, som jeg er. Han begynder alt at slaae Krøller paa Næsen, naar jeg kalder ham slet og ret Henrich; thi Knekten har alt faaet sig et Tilnavn, og skriver sig Henrich Æbeltoft. Og blir han lidt korn længer i Monsieur Leanders Tiens-te paa samme Fod, saa skriver han sig nok inden kort Tid Henrich von Æbeltoft. Men om han blev gall, saa skal han ikke heede andet end slet og ret Henrich af mig; thi jeg er ligesaa god som den Fæhund i alle Maader. Jeg kunde ligesaa vel bære et Tilnavn som han. For Ex-empel: Jeg er fød udi Christen-Copernikovstræde; om jeg nu vilde kalde mig Arv Christen Copernikovstræde, skulde han kunde forbyde mig det? Men disse Lakej-Nøkker er ikke at beskrive, saa snart de Knegte faaer en Pung bag i Peryken ---

I det samme han siger det, vender han sig om, og blir Henrich vaer udi et Spøgelses Gestalt, begynder derfor at skribe og falde paa Knæ.

HENRICH *med et groft Maal.* Nu er din Time kommen, at du skal straffes for dine Misgerninger.

ARV. Ach Velædle og Velbyrdige Hr. Satan, spar mig.

HENRICH. Fort, fort, du skal strax faae, hvad dine Gier-ninger har forskyldt.

ARV. Ach Eders Naade! giv mig dog en Dags Respit.

HENRICH. Ingen Respit, med mindre du strax bekiender dine Misgerninger.

ARV. Ach giernc, ach giernc. Ach jeg har intet ont gjort, Hr. Lucifer.

HENRICH. Fort, fort med mig.

ARV. Ach jo, jeg har gjort noget.

HENRICH. Bekiend da flux.

ARV. Forgangen Uge stal jeg en Otting Meel af Huset.